

Р Е Ш Е Н И Е

№ 127

град Перник, 17 април 2013 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на десети април две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор ***, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №102 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от М.Б.С. *** против решение №1129 от 04.01.2013 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1659 по описа на съда за 2012 г. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) с №418/12 от 12.09.2012 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ (ПП) при ОД на МВР - Перник, издадено срещу М.Б.С. за нарушения по чл. 6, т. 1, предл. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП) и чл. 137а, ал. 1, предл. 1 от ЗДВП, за които на основание съответно чл. 183, ал. 5, т. 1, предл. 1 от ЗДВП и чл. 183, ал. 4, т. 7, предл. 1 от ЗДВП е определено да бъдат наложени две административни наказания: „глоба“ в размер на 100 (сто) лв. и „глоба“ в размер на 50 (петдесет) лв.

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е необосновано и постановено в нарушение на закона. Поддържа се теза, че приетото за безспорно от страна на първата съдебна инстанция не кореспондира с доказателствата представени и събрани пред районния съд. Жалбоподателят твърди още, че описаното в акта нарушение не кореспондира с обстоятелствената част на процесното НП и че различията в двата акта не могат да се отчетат като техническа грешка. От касационния съд се иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и да се произнесе по същество като отмени процесното НП. Пред съда жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата - ОД на МВР - Перник, сектор „ПП“ не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Предлага първоинстанционният съдебен акт да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане. Пред касационния съд не са представени писмени доказателства във връзка със сочените от жалбоподателя основания за обжалване.

Административен съд – Перник, като разгледа жалбата по реда на чл. 208 и сл. от АПК взе предвид доводите и становищата на страните и след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд, в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

При извършената проверка за правилно приложение на материалния закон и във връзка с изложеното в жалбата касационният съд намира следното:

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник на основание доказателствата представени и събрани пред него е приел за безспорно от фактическа страна, че на 27.08.2012 г. около 10:10 h в гр. Перник касатора С. управлява лек автомобил по ул. Миньор към ул. Софийско шосе, като на кръстовище, регулирано с работеща в нормален режим светофарна уредба преминава на червен сигнал. Спрян за проверка от контролни органи е установено и че водачът управлява автомобила без поставен обезопасителен колан по време на движение. За нарушенията е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, извършил проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали същото е установил, че не са налице пороци, обуславящи незаконосъобразност, които да са в достатъчна степен съществени, че да са основание за отмяна на процесното НП без разглеждане на спора в неговото същество. Прието е още и че АУАН и НП са със съдържание, отговарящо на изискванията съответно на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН.

Разгледал спора по същество районният съд е приел за безспорни както факта на осъществяване на двете вменени на С. нарушения, така и тяхното авторство и вината на водача. Наложените административни наказания са приети от районния съдия за правилно и справедливо определени в законово предвидения вид и размер за всяко от тях.

Административен съд – Перник споделя позицията на първата съдебна инстанция, поради което намира касационната жалба неоснователна, като съображенията за това са следните:

Твърдението на жалбоподателя за незаконосъобразност на решението на първата съдебна инстанция не се споделя от касационния съд. Доводите, изложени в жалбата са единствено относно съставомерността на нарушението по чл. 6, ал. 1, предл. 2 от ЗДвП. Именно тях касационния съд намира неоснователни. Нормата на чл. 6, т. 1, предл. 2 от ЗДвП вменява в задължение на участниците в движението да съобразяват поведението си на пътя със светлинните сигнали. М.С., като водач на МПС безспорно е участник в движението и субект на задължението по чл. 6, т. 1, предл. 2 от ЗДвП. По делото безспорно е установено, че на посочените дата и кръстовище водачът е осъществил от обективна и субективна страна състав на посоченото в т. 1 на НП нарушение. Не се приемат оплакванията на жалбоподателя за недоказаност и необходимост от допълнително разследване от страна на административнонаказващия орган преди издаване на НП, както и неустановеност на нарушението пред първата съдебна инстанция. Районният съд е събрал необходимите доказателства, за да се произнесе. От друга страна и касационният съд не открива причина за заинтересованост у актосъставителя и свидетеля по акта, дали обяснения пред първа съдебна инстанция. Преценката на районния съд относно достоверността, относимостта и заинтересоваността на обясненията, събрани по делото от свидетелите е правилна. Служителите на сектор „ПП“ в качеството си на длъжностни лица, са дали показания в рамките на службата си и при изпълнение на служебните си задължения, без лични, частни отношения с жалбоподателя и по никакъв начин не могат да бъдат заинтересовани от изхода на делото, поради което правилно съдът не е намерил причини да се съмнява в показанията им, кореспондиращи с обстоятелствата около процесните нарушения.

Твърденията на жалбоподателя за несъответствие между акта и процесното НП също не се приемат от касационния съд. Очевидната техническа грешка в НП във връзка с изписването на номера на автомобила, управляван от наказаното лице, не се отразява на съставомерността на вмененото му деяние при факт на съвпадение на всички останали белези, индивидуализиращи нарушението и неговият автор. Това се потвърждава включително и от доводите на наказаното лице във връзка с обстоятелствата по извършване на нарушението.

Така при извършената проверка за правилно приложен материален и процесуален закон във връзка с жалбата, както и на основание чл. 218, ал. 2 от АПК касационният съд не установи да са налице основания за касиране на първоинстанционното решение. Безспорно установено и кореспондиращо с доказателствата събрани пред първата съдебна инстанция е, че водачът С. е осъществил от обективна и субективна страна състави на вменените му нарушения на ЗДвП,

като е управлявал МПС без поставен задължителен предпазен колан, както и като е не е съобразил поведението си със светлинните сигнали на работеща в нормален режим светофарна уредба. За тези нарушения са определени и наложени съответните по вид и в абсолютен размер наказания, при съобразяване с правилата на чл. 27, ал. 1 и 2 на ЗАНН.

Водим от гореизложеното съдът намира касационната жалба за неоснователна, предвид което решението на първата съдебна инстанция като правилно и законосъобразно ще бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №1129 от 04.01.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1659 по описа на съда за 2012 г., с което е потвърдено наказателно постановление №418/12 от 12.09.2012 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Перник, издадено срещу М.Б.С. за нарушения по чл. 6, т. 1, предл. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП) и чл. 137а, ал. 1, предл. 1 от ЗДВП, за които на основание съответно чл. 183, ал. 5, т. 1, предл. 1 от ЗДВП и чл. 183, ал. 4, т. 7, предл. 1 от ЗДВП е определено да бъдат наложени две административни наказания: „глоба“ в размер на 100 (сто) лв. и „глоба“ в размер на 50 (петдесет) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.